

Egy krajczáros.

Egész évre	
hetente:	
10 drb . . .	8 frt 60
60	16 . 80
100	33 . 60

HERKÓ PÁTER

Egy hónapra	
hetente:	
50 drb . . .	1 frt 40
100	2 . 80
200	5 . 60

VÁKAR P. ARTHUR.

Megjelenik minden vasárnap.
Szerkesztőség Budapest.

MARKOS GYULA.

A pozsonyi Zionista-kongresszusról.

— Van egy nagyszerű eszmém, tisztelt hitsorsosaim! Miért mennénk el Palisztinába *mi*? Menjenek el a magyarok!

„Magyar Herkó Páter“ melléklapja.

==== Vidéki elárúsítók jelentékeny kedvezményben részesülnek. ====

FRANCLI-PÁRT

Ne nevezze magyar ember Kossuth-pártnak,
Kik Tiszával egy gyékényen praktikáznak,
Kik nép előtt verik a mellüket
És örökkön fentartják elvüket,
De szür alatt kormánynyal cicáznak
S az osztrákkal titkon összejátsznak.
Nevezzük csak őket Francli-pártnak.

A hazáért élni bizony szép, nemes cél,
Sőt meghalni is, hogyha kell, nincs szebb ennél,
De hazából és a hazán élni
S ezt keresetforrásává tenni,
Olyan nagy bűn és oly nagy gyalázat,
Hogy holtakat sírból is fölraznak...
Óserénye ez a Francli-pártnak.

Véres kardot hordozni szét az országon,
Hogy bajban a nemzeti ügy! Talpra bátran!
Minden falut, várost megmozgatni,
Pestre vagy száz küldöttséget hozni —

S egy szép napon, oh szégyen, gyalázat!
Beszerelni gyáván az osztráknak,
Óserénye ez a Francli-pártnak.

Másfél évig tartott a szép harc viharja,
Készen is volt minden már a diadalra,
Megszorult csunyán az osztrák irha;
S a vezényszó meg is volt már írva,
Csak csupán még egy-két napot vártak...
De eközben szépen megpaktáltak
Gyászvitézi a nagy Francli-pártnak.

Hát mitévő legyünk már az ilyen párttal,
Ki magyar nép helyett osztrák ügyet pártol,
Ki nép előtt szörnyen veri mellét,
De suttomban Tisza birja elvét.
Gyönyörű párt!... Szégyen és gyalázat!
Szét kell verni, mint egy bordélyházat
Ez legyen a vége — a Francli-pártnak!

H. P.

Morfondirozások.

(S. Ev. J.) Szegény emberre a kis
baj is nagy csapás.

A babonás nép mindennek okát keresi
és valamiben meg is találja mindig. Hogy
aztán helyes-e, vagy helytelen a következtetése,
az legkevésbé sem nyugtalanítja őt.

Sokan már születésükkor belekóstolnak
a keserűségbe, aminek íze gyakran
halálukig a szájukban van.

Addig kell a boldogságot megkötni,
míg előre nem látott akadályok útját
nem állják.

Legtöbb léhaság a pompa ölében
születik.

Kacér nőket szemjátékukról lehet föl-
ismerni.

Nemely ember nagylelkűnek látszik,
pedig alapjában véve csak könnyelmű.

KÖZKIVÁNATRA

A zsidó ünnepek alkalmából: Boldog újévet kíván — Bacsí Gergőly.

Tréfás képes levelezőlap.

Zsinagógaeltolásnak igenis, hogy helye van,
Még pedig len a Dunába, mikor legtele van.

Gondolat.

Megszökött a zsidó lova. A zsidó persze halálos ijedséget állt ki. Fogvacogva sóhajtott:
— Ez a dög alighanem benzint ivott!

Az anyakönyvvezetőnél.

Egy agglegény, amint a tolongásban egy hölgy véletlenül megfogja a karjánál, hogy el ne taszítsák, rémülten fölkiált:
— Bocsánat, nagysád, de én csak mint tanu vagyok itt!

FRATER VERIDIKUS

köppentyűs röppentyűi.

Tisza Pista nemzeti szelleme olyan, mint a kutya nyakravalója: hatóságilag engedélyezett érem lóghat csak rajta.

*

A Kossuth-párt magyar hazafisága olyan, mint a börzebuza, börze-rozs: szabott árszerű tarifával kerül a piacra.

*

A pozsonyban székelő Zionista-kongresszus olyan, mint Szibéria hómezői: sok, sok gonosztevő járdogál ott szabadlábbon.

*

A tüzoltó-kongresszus disztagjai, mielőtt utra indultak volna, olyanok voltak, mint a jó pióca: előbb szivattyuztak (a község pénztárából).

*

Magyarország a vámtárgyalások körül olyan, mint a nagyszükségi zálogtárgy: ismételten be van csapva.

*

A vásárcsarnok elüljárósága olyan, mint a kitiltott vigéc: tisztességtelenül spekuláns.

Ipariskolában.

Tanító: Miért fedezte föl Kolumbusz Amerikát?

Cipészinas: Hogy a majszterné krumplival tartsa az inasokat.

Furcsa panasz.

— Nos, hogy megy az üzlet, korcsmáros ur?

— Nagyon rosszul, kedves szomszéd, tegnap is magamnak *kellett* minden osztrigát megenni.

Gyanus.

— Ti is Siófokon nyaraltatok, aranyom?

— Kikérem magamnak!

A jó szokás rabja.

Doktor: No hallja, János! Ha maga azt akarja, hogy egészen meggyógyuljon, akkor ebben az esztendőben színét se lássa a bornak.

Beteg: Értem, instálom. Ezután akkor hát *kulacsból* iszok.

Megjavult.

— Mikor a jegyesed voltam, Aladár, naponta huszonöt csókot is raboltál... Mondsz csak, lurkó, mért nem teszed te ezt most is?

— Megjavultam, angyalom, veszedelmesen megjavultam.

Ami csoda volna.

(G. Gy.) Egy német egyetem hírneves tanára egy izben a csodáról tartott előadást.

Az előadás végén odament hozzá egy hallgatója s megköszönve az élvezetes és tanulságos előadást, engedelmet kért, hogy még egyet-mást szabadjon kérdeznie a csodáról, amit nem értett meg teljesen.

A tanár, aki észrevette, hogy az ipse csak nevetségessé akarja tenni és őt sarokba szorítani, egészen barátságosan azt mondta neki, hogy az előcsarnokban várakozzék reá, míg mindnyájan el nem mentek, de őneki még egy kis dolga van az intézetben.

A stудиó a neki megjelölt helyen szép csendesen várt is a tanárra s éppen azon törte az eszét, mily kérdésekkel szoríthatná sarokba az öregot, mikor hátulról váratlanul olyan hatalmas pofont kapott, hogy fájdalomában elordította magát. Hátra nézve, a professzort látja, aki mosolyogva kérdi, hogy fájt-e?

— Meghiszem azt! — mondja dühösen a diák.

— No látja, kedves barátom — folytatja a tanár — az lett volna a csoda, ha ön erre a pofonra sem érzett volna fájdalmat.

Ezzel otthagya a bámuló diákokt.

Szitán át.

Biró: Hát a vádlott önt marhának nevezte?

Vádló: Igen.

Vádlott: Nem igaz, kérem, bíró ur, hanem csak a fiát mondtam borjunak.

Vádló: Nos, ugy-e tetszett hallani, most is!

Az orvosnál.

— Jelentsen be a tanár urnál.

— Nem lehet, a rendelés ideje elmúlt.

— De egy forintot nyeltem el.

— Nyeljen el még huszat, azon alul nem állunk szóba rendes időn tul.

Helyesen felelt.

— Nos, Márton gazda, mi járatban van? Mit kíván?
— Szerencsés jóreggelt kívánok, téns nemes ispány uram.

Meglepetés.

— Hogy mer maga civil léteére belépni ide? Nem tudja, hogy ez a tisztí istálló?

— Bocsánat, kapitány ur, én azt hittem, hogy ez csak lóistálló. Most már azonban csakugyan látom. Bocsánat!

Modern ruhadarab.

— Ma thiszta gallért vedjél, Khóbi!

— Minek, Záli?

— Nü, mert egészen phiszkos lethe a thied gallérvédő. (A zsidóknál eszerint a gallérvédőnek is kellene egy gallérvédő védő.)

Az egyik itt vigyáz,
Ámde, hol a másik vadász?
Hol van? Tessék megkeresni!

Erre ment, csak jobban kutass,
Szent, hogy itt van még az utas.
Hol van? Tessék megkeresni!

Kis lexikon.

Barátságos	= kolostor.
Karcsu	= könyök.
Tolongó	= kubikos.
Védelem	= víz a tűzre.
Borostyán	= részeg tót.
Kárvalló	= varju.
Tűzér	= varróleány.
Vesztőhely	= játékbarlang.
Tolongás	= hirlapírás.
Szivattyu	= csibuk.
Szelence	= gyalu.
Majoranna	= kardos menyecske.
Vergődés	= kézi cséplés.
Verselő	= a cim.
Lázadó	= zöld szilva.

Semper J.